

[Jens Thoft]

På baggrund af de overvejelser må vi selvfølgelig tage stilling til de oplæg til en ny skattestruktur, dels regeringen, dels kommunerne er kommet med.

Jeg vil gerne sige, at vi i SF er tilhængere af, at vi får en skattemæssig enhedsorganisation eller noget, som kan fungere som en enhedsorganisation. Regeringens oplæg kunne egentlig godt have været et skridt i denne retning, men det må klart afvises, for det er intet mindre end hul i hovedet at tro, at der kan fyres 5.000 mennesker. Jeg mener, at på den led har ministeren skudt sig selv i foden.

Man får naturligvis ikke den nødvendige samarbejdsvilje fra de mennesker, der skal ændre systemet, når de har fået at vide, at hele bundtet skal fyres. Jeg ved godt, at på lidt længere sigt – når nu det her kommer til at fungere, for det gør det vel i løbet af nogle år – vil der være for mange ansat i skatteadministrationen, ingen tvivl om det. Når nu skattevæsenet og toldvæsenet begynder at samarbejde – det krævede Folketinget faktisk i 1983 i en dagsorden, og nu får vi at høre, at i foråret 1988 har man altså nedsat en undersøgelsesgruppe, så langt er man kommet med dette told- og skattesamarbejde – så vil der naturligvis være ressourcer at spare, ingen tvivl om det.

Ressourcerne kan selvfølgelig bruges anderledes og bedre. Det tror jeg ingen er i tvivl om. Det mener jeg også fremgår af de oplæg, der er kommet, også fra personaleorganisationerne. Det er vores opfattelse, at det overskud, der i første omgang fremkommer, må bruges til at sætte ind på den ligning, som ikke har fungeret nu i flere år. Erhvervs-, selskabs- og regnskabs-ligningen må der altså prioriteres de nødvendige ressourcer til.

Jeg skal i konsekvens af disse betragtninger og i samarbejde med Socialdemokratiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Skatteministeren pålægges i et samarbejde med kommunerne at skabe grundlag for en forbedring af ligningsindsatsen – især regnskabs- og selskabsligningen – og at stille planerne om personalereduktioner i bero, indtil ligningen generelt er bragt på fode.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 17).

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Stavad (S):

Det kan ikke siges, at det er en uvenligt formuleret forespørgsel, hr. Jens Thoft m.fl. har rejst over for skatteministeren. Man kunne måske med lige så stor ret have formuleret forespørgslen på en anden måde, nemlig: Hvorfor gør ministeren alt muligt for at forhindre skatteadministrationen i at komme til at fungere?

Jeg mener, der er mange enkeltsager, der dokumenterer, at om ikke det har været hensigten, så har det i hvert fald været virkningen. Der har været så mange ting, der har skabt så store problemer, at det har været næsten en umulighed for de mennesker, som har siddet med opgaven, at få enderne til at nå sammen.

Der er af hr. Jens Thoft og i øvrigt også af skatteministeren nævnt en række af de problemer, jeg her tænker på: Forbrugsrenteafgiften og årsopgørelserne, hvis vi tager 1988. På et tidspunkt, hvor man var ved at få næsen lidt oven vande, kommer skatteministeren med endnu en ny selvangivelse eller måske snarere to nye selvangivelser det samme år. Heller ikke i 1989 skænkes skatteyderne genkendelsens glæde i forhold til den selvangivelse, de skulle udfylde i 1988.

Oveni kommer, at regeringen i december måned meldte ud, at nu var målsætningen, at i løbet af en kortere periode skulle der fyres i størrelsesordenen 5.000 mand, og en stor del af de resterende kunne forvente at få nye kasketter på, nye arbejdssteder. Ingen vidste hvor, og ingen vidste med hvilke funktioner.

Hvis der er noget, der er ødelæggende, så er det den slags udmeldinger, hvor man ikke har haft nogen form for kontakt med de mennesker, vi her taler om. Det er da også meldingerne allerede, at det skaber utrolig meget ineffektivitet og uro, og nogle af dem, vi har mest behov for i skatteforvaltningerne, dem med gode uddannelser, som kan tage fat på de vanskeligste opgaver, er allerede begyndt at sive ud af systemet. Det har ikke været hjælpsomt.

Vi har også nys fået en rapport om Statsskatteinspektorens edb-udgifter, en såkaldt McKinsey-rapport, hvor man har bedt firmaet McKinsey & Co. Inc. om at foretage en under-